

SOCIETAT

EMERGÈNCIA SOCIAL

Serveis socials

Laura Morro: "Els serveis socials no estan preparats per a la Catalunya dels vuit milions"

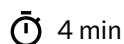
Degana del Col·legi de Treball Social de Catalunya

[Leer en castellano](#)[Read in English](#)

FRANCESC MELCION

Marta Rodríguez Carrera 20/09/2025

BARCELONA Laura Morro va prendre a l'abril el relleu a Conxita Peña com a degana del Col·legi de Treball Social de Catalunya, càrrec que compagina amb la feina com a responsable de treball social del Consorci Mar Parc de Salut. Afirmar que s'ha proposat que societat i polítics reconeguin el valor de les professionals.

Tot i que ja fa anys que us anomenau treballadores socials, encara arrossegueu la denominació d'assistenta. Ens podria aclarir què és i què feu?

— És una professional que t'acompanyarà i t'ajudarà en moments de crisi, que pot ser econòmica o familiar, dintre i fora del sistema administratiu, ja que som molt coneixedores de tots els sistemes del benestar –drets socials, justícia, salut...– El nostre objectiu és aconseguir que millori la teva situació.

Però estarà d'acord amb mi que la ciutadania les veu sovint com una barrera a un servei.

— Som part del sistema, i a vegades és el sistema el que exclou. La nostra missió és la d'acompanyar les persones perquè no se sentin excloses. És veritat que hi ha una part de la nostra feina que consisteix en donar recursos, però no tota. També ho és aconseguir el canvi perquè aquella persona no estigui exclosa.

Tenim uns serveis socials per a la Catalunya dels 8 milions?

— No. Som un sector invisible moltes vegades perquè acompanyem gent invisible. No estan ben mesurades les ràtios de personal ni la feina que podem fer. Per tant, els serveis no

estan pensats per a la Catalunya dels 8 milions d'habitants ni per a la complexitat que tenim, perquè quan érem 6 milions ja eren deficitaris. Són serveis que sempre han anat a la cua. No tenim una llei que ens digui quina ràtio de professionals es necessita per a cada servei.

No podem parlar d'una llei de dependència. Hem de parlar d'una llei de drets socials. ”

Laura Morro

Degana del Col·legi de Treball Social

Les treballadores socials sou un bon termòmetre per detectar la fragilitat social?

— El que veiem és que cada cop hi ha més gent amb moltes necessitats que queden excloses i que és molt difícil que tornin a entrar en el circuit. Cada cop tenim més població vulnerable i fràgil, i ja no només parlo d'economia, sinó també de soledat no desitjada, o de la tardança en la dependència. No pot ser que es trigui dos anys a fer una valoració. Ara que hi estan donant voltes i que diuen que hi invertiran més, penso que els polítics parteixen d'un marc que és erroni. No podem parlar d'una llei de dependència, sinó d'una llei de drets socials. Una llei de serveis socials que cobreixi tota la societat, sense esperes. Creiem que el Col·legi és una bona plataforma per poder lluitar pels drets de les persones i dels professionals.

Pel que fa a la professió, per què creu que li falta reconeixement?

— És una professió feminitzada i que treballa molt al costat de l'exclusió, la qual cosa sovint també comporta que sigui una professió exclosa. I després, que no hem fet el pas a la política per marcar les estratègies. A vegades ens comparo amb la gent que cuida, amb les mares, amb les àvies, que són les invisibles de la família, però que si no hi són, no funciona res. Ens passa això, que no tenim afany de protagonisme.

Una treballadora social de l'Ajuntament de Barcelona va ser notícia al descobrir-se que es quedava amb diners de prestacions.

— Aquest ha estat un cop molt fort perquè la nostra missió és garantir els drets de la ciutadania. Hem demanat a la Fiscalia personar-nos com acusació popular i ens hem posat a disposició dels ajuntaments implicats –Barcelona, i Montmeló, que també va apartar la funcionària per fets similars–, però de moment no volen col·laborar amb el Col·legi. Amb les institucions públiques tenim un dilema. Per una banda, ens criden per acompanyar-los, per fer plans estratègics, dictàmens. Per l'altra, no ens reconeixen com a col·legi professional. La majoria d'institucions públiques no exigeixen la col·legiació, tot i que és obligatori per treballar. La nostra intervenció és més la de deontologia professional, i el pitjor que es pot fer és traïr la confiança d'un usuari.

Li preocupa que segons una enquesta del Col·legi la meitat de les treballadores vulguin deixar la feina i denunciïn males condicions laborals o violència?

— Tots els serveis de l'estat del benestar estan en crisi. Tenim companyes que tenen unes condicions laborals molt precàries i

que assumeixen responsabilitats molt grans de cura de les persones. Al final, nosaltres donem la cara moltes vegades per administracions i polítiques que no acompanyen la gent i hem de buscar com ajudar-les. Les professionals estem esgotades i no tenim ajuda de la institució per aguantar aquesta situació. Des del Col·legi hem creat grups de suport emocional i social per acompanyar les treballadores, perquè treballem sempre en crisi i necessitem espais de reflexió per poder fer net, com ho fan tots els equips d'emergència després d'un atemptat o d'un terratrèmol. Nosaltres ho fem cada dia i no tenim aquests espais.

“

Les professionals estem esgotades i no tenim ajuda de la institució per aguantar ”

Laura Morro

Parlant de crisi, vostè va formar part de l'equip que va atendre els ferits dels atemptats de la Rambla el 17 d'agost del 2017. Quin va ser el paper de les treballadores socials?

— Com que a la tarda no hi havia suport de treball social a l'Hospital [del Mar de Barcelona], m'hi vaig plantar i vaig oferir la meua ajuda. El que vaig fer va ser gestionar tota l'atenció psicosocial a les persones ferides i les seves famílies. Ens vam organitzar fent llistats d'atesos i, mentre els gerents debatien com tractar els pacients, les treballadores socials, que som molt pràctiques, vam trucar a la companya de l'altre hospital: "Tinc una mare, tinc un nen, tu tens aquesta persona?". I vam

organitzar-nos per agrupar les famílies per hospitals i desplaçar els membres menys greus.

La importància de pensar en les cures.

— Fins i tot, al Mar, vam fer habitacions que eren unitats familiars, i eren els professionals els que es movien i anaven a atendre aquesta població. Com que era el mes d'agost, estàvem molt sols pel que fa a la gestió i potser per això va ser més fàcil arribar a acords per treballar plegats.

Aquesta feina va quedar invisibilitzada?

— Internament no, perquè fins llavors les treballadores socials no sortien als protocols d'atenció. Ningú havia pensat que podíem ser un personal imprescindible. Arran de la nostra intervenció a l'atemptat, des de la Generalitat ens van cridar i ens van dir: "Escolteu, què heu fet? Perquè ens han dit que ha anat molt bé". I a partir del 2017, en tots els protocols ja apareix el treballador social com una peça de gestió de tots els agents socials que intervenen. En l'àmbit d'estructura d'hospital, de reconeixement, va continuar igual, però sí que vam començar a sembrar.

+ "És en moments així quan t'adones que has marcat la vida d'algú per sempre"

